

Hr. Ulrich, er fremsat noget som helst nyt til Støtte for det Standpunkt, det ærede Medlem indtager, og det derfor, hvis jeg optog en Diskussion med det ærede Medlem, kun vilde blive en Gentagelse af det, som jeg allerede har sagt, skal jeg afholde mig derfra og kun anbefale Tingets Medlemmer at vedtage Lovforslaget uforandret.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen taler om enkelte Medlemmer af Samfundet, der vil gøre Forsøg paa at pumpe Statskassen for Midler. Det forbavser mig i nogen Grad, at det ærede Medlem vil fremsætte en saadan Paastand, thi det, vi fra vor Side kræver, er kun, at Staten overtager Jorden paa det Tidspunkt, den ønsker at benytte den, i Lighed med hvad alle andre Borgere i dette Land maa gøre. Det er det, det ærede Medlem ikke ønsker, Staten skal gøre, han ønsker, at Staten skal tilegne sig en Ret, som den private Mand ikke har. Maa jeg spørge: Af hvilken Grund skal Jorden ikke overtages fra 1. Januar, det Tidspunkt, hvor det ærede Medlem mener, det er rigtigt, at disse Mennesker faar Jorden til Forbehandling? Hvorfor ikke? Fordi Staten vil tjene nogle Fedtsyle paa den private Mands Bekostning. Dette er det uværdigt for den danske Rigsdag at give sit Minde til.

Saa siger det ærede Medlem, at Lensloven stillede Jord til Raadighed, fordi *Almenvellet* krævede det. Absolut ikke! Lensloven stillede Jord til Disposition, fordi *den danske Rigsdag* krævede det, men ikke fordi *Almenvellet* krævede det. Det har jeg aldrig hørt noget som helst om, det er noget, der er undfanget i det ærede Medlems Fantasi.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg kun sige, at det glæder mig, at den højtærede Minister har faaet den Opfattelse, at det ikke kan nytte at føre Diskussionen videre angaaende denne Sag. Jeg antager, det ligger i, at den højtærede Minister ikke har flere Argumenter at føre frem, som kunde tjene til Fremme af hans Formaal. Jeg opfatter det som en Kompliment til mig, at mine Argumenter har været saa stærke, at den højtærede Minister ikke vil kunne gendrive dem.

Rahbek: Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde før til mig, og han gentager det nu, at hvis man ønskede at overtage Jorden før 1. April, kunde man bare sætte en anden

Dag, f. Eks. 1. Januar. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa — jeg troede for øvrigt, det ærede Medlem kendte disse Forhold —, at dermed griber man ind i det kontraktlige Forhold mellem Ejer og Lejer, idet alle Kontrakter, saa vidt mig bekendt, udløber 1. April. Jeg tror, det vil have meget farlige Konsekvenser, hvis man griber ind i disse Forhold ved at sætte en anden Skæringsdag, for saa bliver der ikke alene Tale om at gøre Erstatningsansvar gældende overfor Jordfonden, men ogsaa overfor Ejeren. Man har hele Tiden valgt at sætte Skæringsdagen paa et Tidspunkt, hvor man greb saa lidt som muligt ind i disse Forhold, for ikke at skabe unødvendige Vanskeligheder.

Saa siger endelig det ærede Medlem Hr. Ulrich, at hvis man overtager Ejendommen eller skal have Lov til at benytte Jorden før 1. April, afspejler det sig i Købesummen. Det kan jeg ikke tænke mig. Jeg ved ikke, hvad det skulde genere den Mand, der sælger Ejendommen — det er et Salg, her er Tale om —, at nogle Mænd arbejder paa den Jord, der alligevel skal overtages 1. April. Jeg kender i alt Fald ikke Eksempler paa, at det paa nogen Maade har afspejlet sig i Købesummen.

Niels Frederiksen: Det er underligt, som Forskellen kommer frem i Opfattelsen af Penges Værdi i de forskellige Situationer. Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich kalder nogle Tusind Kroner, som man giver til en Mand for ingenting, for „nogle Fedtsyle“, saa er det en Betragtning, som han neppe lægger til Grund paa andre Omraader, hvor Statens Fællesmidler skal anvendes til et eller andet Formaal. Jeg skal ikke yderligere forlænge Diskussionen, jeg tror, det er ganske overflødig overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich.

Ulrich: Jeg vil til det ærede Medlem Hr. Rahbek kun gøre den korte Bemærkning, at naar han mener, at det, at man vil overtage Jorden den 1. Januar i Stedet for den 1. April, vilde gribe ind i det kontraktlige Forhold, viser det netop, at det ærede Medlem er ganske enig med mig i, at de Mennesker, der har Kontrakt paa denne Jord, har Ret til at føle sig brøstholdne ved dette Indgreb fra det offentliges Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.